

digheden videregiver til den pågældende uden at være forpligtet hertil. Endvidere præciseres det, at der inden for den offentlige forvaltning kun kan pålægges tavshedspligt med hensyn til en oplysning, når det er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til bestemte offentlige eller private interesser.

De foreslåede regler om videregivelse af fortrolige oplysninger til andre forvaltningsmyndigheder indebærer, at oplysninger, der vedrørte enkeltpersoners rent private forhold, som udgangspunkt ikke må videregives fra en forvaltningsmyndighed til en anden. Det gælder dog ikke, hvis den, oplysningen angår, har givet samtykke, eller andet følger af lovgivningen. Videregivelse af oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold kan også finde sted, hvis videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til den, oplysningen angår, eller videregivelsen er et nødvendigt led i sagens behandling eller er nødvendig for, at en myndighed kan gennemføre de tilsyns- og kontrolfunktioner, som myndigheden har til opgave at udføre.

Andre fortrolige oplysninger end oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold må endvidere videregives til en anden forvaltningsmyndighed, når det må antages, at oplysningen vil være af væsentlig betydning for modtagerens virksomhed eller for en afgørelse, modtageren skal træffe. Oplysninger indhentet til statistisk og videnskabeligt brug må dog ikke videregives til anden anvendelse.

I det omfang en forvaltningsmyndighed er berettiget til at videregive en oplysning, skal myndigheden efter forslaget, når der foreligger en begæring fra en anden forvaltningsmyndighed videregive oplysningen, hvis den er af betydning for modtagerens virksomhed eller for en afgørelse, som modtageren skal træffe.

Udover at regulere spørgsmålet om videregivelse af oplysninger til andre forvaltningsmyndigheder, er det foreslået, at der også fastsættes regler om, i hvilke tilfælde, der til sager, som er rejst af en borger ved ansøgning, kan *indhentes* oplysninger fra andre dele af forvaltningen. Det foreslås, at der i sager, som rejses ved ansøgning, ikke må indhentes oplysninger om ansøgerens rent private forhold fra andre dele af forvaltningen. Det gælder dog ikke, hvis ansøgeren har givet samtykke hertil, andet følger af lovgivning eller i helt særlige tilfælde, hvor hensynet til ansøgeren eller tredjemand klart overstiger ansøgerens interesse i, at oplysningen ikke indhentes.

I *stk. 1* præciseres det, at straffelovens bestemmelser om tavshedspligt i offentlig tjeneste eller hverv omfatter alle inden for den offentlige forvaltning, hvadenten de er tilknyttet den statslige eller den kommunale forvaltning, og hvadenten der er tale om almindelige forvaltningsmyndigheder, særlige nævn eller råd, eller de såkaldte særlige forvaltningsenheder såsom Danmarks Nationalbank, Danmarks Radio og ATP. Personer, som er tilknyttet selvejende institutioner, vil også umiddelbart kunne være omfattet af straffelovens bestemmelser om tavshedspligt, såfremt institutionen udøver offentlig virksomhed af mere omfattende karakter og derved er undergivet intensiv offentlig regulering, tilsyn og kontrol, jfr. bemærkningerne til § 1 i forslaget til lov om offentlighed i forvaltningen. Også personale tilknyttet kommunale fællesskaber, som skal godkendes efter § 60 i den kommunale styrelseslov, vil således umiddelbart være omfattet af loven.

Tavshedspligten gælder såvel tjenestemænd som overenskomstansatte, og uanset om der er tale om midlertidig ansættelse eller deltidsbeskæftigelse. Tavshedspligten påhviler endvidere de, der varetager offentlige hverv. Det gælder, hvadenten hvervet er varigt eller forbigående, lønnet eller ulønnet, frivilligt eller pligtmæssigt (ombud), og hvadenten det beror på beskikkelse eller valg. Tavshedspligten omfatter også personer, der er udpeget som stedfortrædere for nævnsmedlemmer m.v., f.eks. når de pågældende løbende modtager orientering om, hvad der foregår i det organ, de eventuelt med kort varsel skal indtræde i. Der henvises i øvrigt til betænkningen om tavshedspligt (nr. 998/1984), s. 198-99.

I *stk. 1* foretages endvidere en opregning af de hensyn, der efter en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde kan føre til, at en oplysning er fortrolig og dermed undergivet tavshedspligt. Opregningen må antages at dække langt den overvejende del af de hensyn, der kan føre til tavshedspligt. Opregningen er dog ikke udtømmende.

Ved siden af den foreslåede generelle regel i forvaltningsloven vil fortsat gælde specielle tavshedspligtsbestemmelser i særlovgivningen, der pålægger myndighederne tavshedspligt, der er mere vidtgående, end hvad der følger af straffelovens regler. Ved fremtidige revisioner af de pågældende love må det overvejes, om der fortsat er behov for at opretholde sådanne lovbestemmelser.

Inden for den offentlige forvaltning kan der efter bestemmelsen i *stk. 2* kun pålægges tavshedspligt med hensyn til en oplysning, når det er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væ-